خبر

آب، برق، گاز و تلفن از مسکن مهر قم جا ماند

در حالی که ساخت و ساز مسکن مهر آغاز شده است اما تاکنون هیچ‌گونه عملیاتی از سوی دستگاه‌های خدمات‌رسان نظیر شرکت‌های آب، برق، گاز و مخابرات انجام نشده و این امر نگرانی‌هایی را برای مردم و مسوولان امر ایجاد کرده است. به گزارش مهر آنچه از ظاهر این کم‌کاری‌ها پیداست، این است که دستگاه‌های خدمات‌رسان اعتبار لازم را برای اجرای طرح‌های زیرساختی در اختیار ندارند و حتی برخی از این دستگاه‌ها هنوز هیچ کاری برای طرح‌های خدماتی مسکن مهر انجام نداده‌اند و این در حالی است که استاندار وعده داده پروژه‌های مسکن مهر در آینده‌ای نزدیک به مردم واگذار می‌شود. مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان قم، هزینه لوله‌گذاری و شبکه آبرسانی به مسکن مهر را حدود ۵۱ میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان برآورد کرد و اظهار داشت: متاسفانه هنوز هیچ اعتباری برای حفر کانال و آبرسانی به مسکن مهر به شرکت آب و فاضلاب داده نشده است. عبدالحمید توکلی‌بینا ادامه داد: یکی از دغدغه‌های جدی ما این است که سرعت اجرا و ساخت و ساز مسکن مهر شتاب فزاینده‌ای گرفته ولی ما برای لوله‌گذاری و سایر فعالیت‌های مربوط به آب و فاضلاب حتی یک سانتیمتر حفاری نکرده‌ایم. علاوه بر این، مدیر عامل توزیع برق استان قم نیز هزینه اجرای عملیات برق‌رسانی به مسکن مهر را حدود ۲۴ میلیارد تومان برآورد کرد و اظهار داشت: این هزینه برای ایجاد دو پست ۶۳ کیلووات و شبکه کابلی زیرزمینی برق‌رسانی به مسکن مهر برآورد شده است. او ادامه داد: ایجاد هر یک از پست‌های ۶۳ کیلوواتی حدود یک سال و نیم زمان می‌برد و اگر قرار باشد زودتر از این زمان، برق ثابت مسکن مهر را تامین کنیم باید به صورت موقت از خطوطی که وجود دارد، استفاده کنیم. نبوی ادامه داد: اگر مسوولان تعهد کنند هزینه این عملیات را پرداخت کنند ما برای انتخاب پیمانکار اقدام می‌کنیم تا عملیات برق‌رسانی آغاز شود. در همین حال مدیرعامل شرکت گاز استان قم نیز طول مسیر شبکه گازرسانی به مسکن مهر را حدود ۱۳۷ کیلومتر اعلام کرد و افزود: برای انجام عملیات گازرسانی به مسکن مهر حدود ۱۰ میلیارد تومان هزینه خواهد شد. هوشنگ محمدی اضافه کرد: تاکنون بازاریابی، برآورد هزینه، نقشه‌برداری و طراحی گازرسانی به مسکن مهر انجام و بسته‌ای برای طرح مناقصه آماده شده است. همچنین مدیرعامل شرکت مخابرات استان قم اظهار کرد: توسعه شبکه مخابراتی در سایت ۵۰۰ هکتاری پردیسان به سه میلیارد و ۹۰۰ میلیون تومان اعتبار نیاز دارد. محمدرضا زهره‌وند در این زمینه گفت: طراحی و مسیریابی شبکه‌های مخابراتی این سایت آغاز شده اما برای اجرای آن به این اعتبار نیاز داریم.

بانک مرکزی برای عدم عرضه سکه در بورس بهانه می‌آورد

مدیر توسعه بازار بورس کالا با اشاره به اینکه در بورس کالا زمان و مقدار کالاها بستگی به عرضه‌کننده دارد، گفت: عرضه نقدی سکه در بورس کالا اقدامی نیست که بانک مرکزی را در عرضه آن محدود کند. عباس بنازاده در گفت‌وگو با فارس درباره نظر بانک مرکزی در خصوص عرضه نقدی سکه و ایراداتی که به این اقدام گرفته شده، اظهار داشت: بانک مرکزی با این اطلاعیه کم‌لطفی کرده و جواب آقای صالح‌آبادی رئیس سازمان بورس نیز حاوی نکاتی بود که بورس به صورت کتبی آن را به بانک مرکزی اعلام کرده است، بنابراین چنین مسائلی که مطرح شده یک بهانه است. وی افزود: اگر بانک مرکزی قصد عرضه سکه در بورس کالا را ندارد مشکلی نیست ولی این دو موردی که درباره مالیات بر ارزش افزوده و اجبار برای عرضه هر روز سکه در بورس کالا اعلام کرده، وجود ندارد و در بورس کالا، زمان، مقدار و میزان کالاها بستگی به عرضه‌کننده دارد. مدیر توسعه بازار با اشاره به اینکه بانک مرکزی می‌تواند هر روز یا هر ماه یا هر زمان که بازار نیاز دارد سکه را عرضه کند، گفت: در مذاکراتی که اخیراً با بانک مرکزی انجام شد این دو نکته نیز مطرح شد و بورس کالا به صورت کتبی پاسخ این سوالات را ارائه کرد. با توجه به پاسخ‌های منطقی که ارائه شد احساس می‌شد با این مساله موافقت کنند. بنازاده تصریح کرد: درباره مالیات بر ارزش افزوده که در این نامه ذکر شده، باید گفت این مساله یعنی فروش سکه جزء عملیات بانکی است که در حال حاضر توسط بانک مرکزی و از طریق کارگزار آنها یعنی بانک کارگشایی عرضه می‌شود.

قدرت رو به رشد کارگر چینی

سرمقاله دیروز اکونومیست

ترجمه: صونا ولی‌پور

نیروی کار ارزان، از اقتصاد چین معجزه ساخت. بهای تمام‌شده ناچیز کالای چینی، در مقایسه با رقبای امریکایی یا آلمانی، بیش از هر چیز زاده محنت و رنج کارگران کارخانه‌های چین است. معجزه‌ای بر دوش کارگرانی با جمعیتی متغیر؛ حدود ۱۳۰ میلیون مهاجر به شهرهای صنعتی که در سال گذشته به طور متوسط، ماهانه ۱۳۴۸ یوان به خانه می‌برده‌اند؛ یعنی معادل تنها ۱۹۷ دلار در ماه، رقمی کمی بیشتر از یک‌بیستم متوسط دستمزد ماهانه کارگران ایالات متحده امریکا. اما همین ۱۹۷ دلار، در مقایسه با دو سال قبل کارگران چینی، ۱۷ درصد افزایش داشته است. حالا با احیای اقتصاد چین بعد بحران، دستمزدها رو به افزایش گذاشته‌اند. در مناطق ساحلی چین، که خوشه‌های کارخانه‌های صادرکننده شکل گرفته‌اند، طاقت مدیران شرکت‌ها از کارگران تنگ شده و کارگران هم از دستمزدهایشان تنگ‌طاقت‌اند و موج اعتصاب‌های کارگری چین، این کارگاه تولید بی‌رقیب جهان را مشوش کرده است. حالا دست کارگران چینی پرتر از قبل است؛ با قانون کار جدیدی که در سال ۲۰۰۸ به تصویب رسیده و با قوانین بنیادینی که عرضه و تقاضای نیروی کار را مدنظر قرار داده‌اند. کم‌کم جذب و حفظ کارگر چینی دشوار می‌شود. هنوز شهرستان‌ها و قریه‌های چین ۷۰ میلیون مهاجر بالقوه برای شهرهای صنعتی این کشور دارند. سایر مردم این مناطق اما می‌خواهند نزدیک به محل سکونت خود، در کارخانه‌هایی که تعدادشان رو به افزایش است، کار کنند. با همه اینها، باید پذیرفت نیروی کار حتی در چین، منبعی بیکران نیست. عرضه این شانه‌های ستبر و انگشتان پینه‌دار پرکار، مانند هر منبع دیگر در اقتصاد، محدود و متناهی است. از سال آینده، تعداد ۱۵ تا ۲۹ ساله‌های چینی به سرعت رو به کاهش خواهد گذاشت. با وجود اینکه دستمزد کارگر چینی رو به افزایش است، همپای آن خواسته‌های وی هم رو به فزونی است. به نظر می‌رسد این کارگران خسته از تحمل بار معجزه، دیگر جان و شوقی برای تحمل خاموش مصائب ندارند. در واقع کارگران چینی هرگز آنقدر که همه خیال کرده‌ایم، بی‌زبان و مطیع نبوده‌اند. با این حال، اعتصاب‌های کارگری اخیر در چین (در ایالت گوانگ‌دونگ که در سواحل جنوب شرقی چین واقع است، طی ۴۸ روز، حداقل ۳۶ اعتصاب کارگری را شاهد بوده‌ایم)، حقیقتاً بی‌سابقه بوده است از حیث تکرار، مدت و اهداف؛ اعتصاب‌هایی که شرکت‌های چندملیتی خارجی را هدف قرار داده است.

در این میان، حاکمان چین که پیشترها چنین مواردی را به شدت سرکوب می‌کردند، واکنش تندی به این اعتصاب‌ها نشان نداده‌اند و موارد محدودی از اعمال خشونت بر کارگران معترض نیز به سرعت توسط حکومت متوقف شد و تاکنون با هیچ‌یک از کارگران معترض برخوردی صورت نگرفته است. از این موضوع می‌توان سه تعبیر داشت؛ نخست اینکه چین مایل به برخورد محکم با کارگران کارخانه‌های شرکت‌های معروف جهان، که هرگونه کشمکش در آنها بازتاب وسیعی در رسانه‌های جهان می‌یابد، ندارد. دیگر اینکه چین حالا ترسی از ارعاب سرمایه‌گذاران خارجی ندارد. در واقع، اگر کارگران چینی امروز آشفته و معترضند، چه بهتر که نوک خنجر اتهام‌شان به سمت روسای خارجی باشد تا مدیران شرکت‌های محلی. در بیداری بحران مالی، چینی‌ها به درستی به این نتیجه رسیده‌اند که سرمایه‌گذاران خارجی بیش از قبل به چین محتاج خواهند بود. سوم و مهم‌تر از همه اینکه ممکن است دولت چین بر این باور باشد که ناآرامی‌های کارگری گامی به یاری هدف معهود متعادل کردن اقتصاد است. این می‌تواند تلقی درستی باشد. اقتصاد چین بیش از حد متکی بر سرمایه‌گذاری است و وابستگی‌اش به مصرف، ناچیز و در حد تفریط است. دلیل عمده ماجرا هم این است که کارگران چینی سهم اندکی از خوان نعمت گسترده اقتصاد چین به خانه می‌برند؛ ۵۳ درصد در سال ۲۰۰۷ که حتی از ۶۱ درصد سال ۱۹۹۰ هم پایین‌تر است. (در مقایسه با سهم دوسومی کارگران امریکایی) بالا بردن دستمزدها، حتی به بهای محدود شدن سود شرکت‌ها، مجال شیرینی برای لذت از مزد دسترنج به کارگران چینی خواهد داد. دستمزدهای بالاتر کارگران چینی می‌تواند برای اقتصاد جهان غرب هم خوشایند باشد. شاید عجیب به نظر آید اینکه جهان توانگر غرب تا چه حد متکی به نیروی کار ارزان چین بوده است. با یک برآورد، معامله با چین به لطف کالاهای ارزان چینی در قفسه‌های فروشگاه‌ها، سالانه یک‌هزار دلار به جیب هر خانوار امریکایی می‌ریزد؛ کالاهای ارزان با نهاده‌های تولید ارزان و بی‌رقیب. نیروی کار ارزان چین به پایین نگه داشتن قیمت‌ها در غرب کمک می‌کند و حالا افزایش بهای نیروی کار در چین، تورمی را به این جهان غنی صادر خواهد کرد. با این حال، از منظر اقتصاد جهان، نیروی کار همچون زمین یا نفت، یک منبع است و تهدید فرسایش ذخایر نیروی کار در چین، کم از تهدید خشکی و خاموشی چاه‌های عربستان سعودی برای جهان نیست. اما با بیداری بحران مالی، ماجرا قدری متفاوت است. این روزها، رکود تهدید جدی‌تری است تا تورم. و با ۴۷ میلیون کارگر بیکار در کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، نیروی کار دیگر وقفه و مانع اقتصاد جهان نیست. این روزها جهان بیش از آنکه محتاج کارگرانی مشتاق باشد، مشتریانی مشتاق می‌خواهد. دستمزدهای بالاتر چینی‌ها اثری مشابه تقویت یوان و نرخ قوی‌تر برابری ارز خواهد داشت که امریکا بر آن اصرار دارد یعنی پیامد هر دو یکی است؛ کاهش مازاد تجاری چین و افزایش مخارج. این می‌تواند به شرکت‌های خارجی و کارگران بیکار آنها کمک کند. افزایش ۲۰ درصدی مصرف در چین، رشد ۲۵ میلیارد دلاری صادرات امریکا را ممکن می‌کند و این به معنای خلق بیش از ۲۰۰ هزار فرصت شغلی برای امریکایی‌ها است. سرانجام این مخارج اضافی می‌تواند به اقتصاد جهان در بازگشت به مسیر اشتغال کامل کمک کند. شاید در آن زمان، شرکت‌های خارجی و مصرف‌کنندگان سراسر جهان برای دیروز کارگران ارزان کارخانه‌های چین دلتنگی کنند؛ کارگرانی که سودها را بالا و قیمت‌ها را پایین نگه می‌داشتند. اما آن زمان هم حتماً نیروی کار چینی در مقایسه با نیروی کار سایر کشورها همچنان ارزان خواهد بود. با این حال، موضوع دستمزد تنها یک سوی ماجراست و سوی دیگر آن، بهره‌وری نیروی کار چینی است. در دهه پس از ۱۹۹۵، بهای تمام‌شده نیروی کار چینی سه‌برابر، ولی بازدهی هر کارگر چینی پنج‌برابر شده است. برای تکرار معجزه، معجزه‌ای که یک بار بر دوش کارگران ساده واقعیت یافت، چین ناگزیر از عرضه نیروی کار ماهر خواهد بود و این، ثبات در نیروی کار را طلب می‌کند؛ نیروی کاری که برای دوره طولانی با یک کارفرما بماند تا بتوان در آموزش و بالا بردن مهارتش سرمایه‌گذاری کرد. در این میان، دولت باید تدابیری برای نیروی کار مهاجر از شهرستان‌ها و روستاها به شهرهای صنعتی بیندیشد. شاید باید قدری از سخت‌گیری‌های سیستم هوکو بکاهد؛ سیستمی که به کارگران مهاجر اجازه استقرار در شهرهای صنعتی، بدون از دست دادن امکان بازگشت به ولایت‌شان را نمی‌دهد. خوب است که دولت در ایجاد یک جمعیت شناور از کارگران بکوشد، که وقتی شهرهای صنعتی چین با وفور نیروی کار مواجه شدند و تقاضا برای آن رو به کاهش گذاشت و شرایط سخت شد، این نیروی کار شناور به مناطق غیرشهری و زمین‌های کشاورزی خانوادگی‌شان بازگردند و روی این زمین‌ها مشغول کشاورزی شوند؛ کشتی شناور بر امواج بازار کار با سرنشینان کارگرش که بسته به شرایط، توان لنگر انداختن و پهلو گرفتن در هر کجا را که نیاز باشد داشته باشد؛ گاه کنار کارخانه‌های عظیم شهرهای صنعتی، گاه کنار زمین‌های کشاورزی قریه‌های چین. یک بار اقتصاددانی جایی نوشت: «سیه‌روزی و بداقبالی استثمار شدن توسط سرمایه‌دارها از بدبختی استثمار نشدن خیلی بهتر است.» این شوخی او در سال ۱۹۶۲، به بیکاری در آسیای جنوب شرقی مربوط می‌شد. پس از آن، سرمایه اهتمامی تام در استثمار کارگران آن منطقه ورزیده است و همسایه بزرگ شمالی این خطه، بیش از هر کجا در خدمت سرمایه‌داری بوده است. حالا شاید وقت آن رسیده که سرمایه قدری به این کارگران خاموش بپردازد و از رنج و مشقت‌شان بکاهد.

تعطیلی یک هفته‌ای خودروسازان و تاثیر آن بر بازار

تندر ۹۰ گران‌تر شد

آرامش در گروه پژو

گروه اقتصادی: تعطیلی یک هفته‌ای دو خودروساز بزرگ کشور هم سبب نشد بازار خودرو تهران از خواب چندماهه خود بیرون بیاید و رونق سال‌های گذشته خود را بیابد. خودرو در بازار برای آنان که قصد خرید را داشتند، فراهم بود، به اندازه کافی انبار خودروسازها هم پر است از خودروهای پیش‌فروش‌شده. مشکلی وجود نداشت. فقط مشتری نیست که خودرو بخرد. در واقع پولی برایش نمانده که برای خرید خودرو کنار بگذارد. وضع فروش فقط در کارخانه‌ها مناسب است. عرضه و تقاضا یکی شده و قیمت‌ها واقعی‌تر از گذشته. به همین خاطر مشتری ترجیح می‌دهد اگر عجله‌ای برای خرید خودرو ندارد و خودرو ارزانی را خواستار است از طریق فروش‌های فوری خودروسازان، اتومبیل مورد نظرش را خریداری کند. اما این وضع بیشتر بر بازار خودروهای زیر ۱۲ میلیونی حاکم است و کسی که قصد خرید خودرو ساخت داخل با استاندارد بالاتر و تجهیزات به‌روزتر را دارد یا باید در نوبت چندماهه بماند یا اینکه به بازار مراجعه کرده و خودرو مورد نظرش را در آنجا پیدا کند. از این دست مشتریان بسیار کم است چراکه نقدینگی مورد نیاز برای خرید خودرو از ۱۲ میلیون به بالا اساساً در اختیار طبقه متوسط جامعه نیست. پس یا باید قید خرید خودرو را بزنند یا اینکه مقدار پولی را که در اختیارش مانده به حساب خودروسازان وطنی بریزد تا شاید با یکی دو چک و در عرض شش ماه تا یک سال خودرو مورد نظرش را خریداری کند. اما با این وضع مالی مشتریان و تعطیلی یک هفته‌ای خودروسازان، بازار خودرو چه وضعی داشت. آنچنان که ایسنا در گزارش هفتگی خود از بازار خودرو آورده در هفته‌ای که گذشت قیمت اغلب خودروهای موجود در بازار به غیر از تندر ۹۰ ثابت ماند. پژو۴۰۵ بنزین‌سوز دارای ترمز ضدقفل ۱۳ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان در بازار خرید و فروش شد، در حالی که نوع بدون ترمز ضدقفل این خودرو ۱۳ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان به فروش رسید.

همچنین هر دستگاه پژو۴۰۵ دوگانه‌سوز دارای ترمز ضدقفل حدود ۱۴ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در بازار معامله شد. پژو۴۰۵ پرتیراژترین محصول تولیدی گروه ایران‌خودرو در سه‌ماهه نخست امسال بوده است.

هر دستگاه خودرو پژوپارس سال با قیمت ۱۸میلیون و ۳۰۰ هزار تومان خرید و فروش شد. ضمن اینکه هر دستگاه خودرو پارس دوگانه‌سوز دارای ترمز ضدقفل حدود ۱۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در بازار به فروش رسید و نوع بدون ترمز ضدقفل این خودرو نیز حدود ۱۸ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان در بازار قیمت داشت.

هر دستگاه پژو روآ بنزین‌سوز نیز با قیمتی معادل هشت میلیون و ۴۰۰ هزار تومان در بازار فروخته شد.

پژو۲۰۶ تیپ ۲ دارای ترمز ضدقفل حدود ۱۴ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان در بازار به فروش رسید و مدل بدون ترمز ضدقفل این خودرو نیز حدود ۱۳ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان در بازار معامله شد. همچنین مدل‌های V9، V8 و V20 به ترتیب با قیمت‌های ۱۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان، ۱۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان و ۱۴ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان در بازار خرید و فروش شدند. ضمن اینکه در این هفته هر دستگاه سمند ال‌ایکس بنزین‌سوز در بازار حدود ۱۵ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان و هر دستگاه سمند سورن ۱۶ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان در بازار خرید و فروش شدند. اما تندر ۹۰ در هفته‌ای که گذشت باز هم خبرساز شد. این خودرو که چندی پیش رشد ۲۰۰ هزار تومانی قیمت را تجربه کرده بود، در این هفته باز هم گران شد. به طوری که قیمت مدل E2 تندر ۹۰ با حدود ۲۰۰ هزار تومان افزایش به ۱۵ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان رسید، در حالی که قیمت مدل E1 همین خودرو نیز با حدود ۲۰۰ هزار تومان رشد به ۱۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان رسید. این رشد بی‌حساب و کتاب قیمت تندر ۹۰ در حالی رخ داده که تولید این خودرو در هر دو خودروساز ایرانی در سال جاری تاکنون با رشد نسبت به سال قبل مواجه شده است، با این وجود به نظر می‌رسد تقاضا برای خرید خودرو نیز به همان اندازه یا حتی بیشتر سیر صعودی داشته است.

این هفته همچنین هر دستگاه پراید بنزین‌سوز متالیک در بازار قیمتی معادل هفت میلیون و ۷۵۰ هزار تومان داشت، در حالی که قیمت همین خودرو با رنگ غیرمتالیک حدود هفت میلیون و ۵۷۰ هزار تومان بود. هر دستگاه پراید دوگانه‌سوز نیز این هفته با قیمتی معادل هشت میلیون و ۵۷۰ هزار تومان در بازار معامله شد. این هفته هر دستگاه ریو نیز در بازار ۱۲میلیون و ۷۰۰ هزار تومان فروخته شد.

این هفته در رسانه‌ها منتشر شد که پراید در کشور همسایه ما یعنی افغانستان حدود یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان قیمت دارد و قیمت ماکسیما نیز در این کشور حدود شش میلیون تومان است و البته مردم این کشور با وجود این قیمت‌ها تمایل چندانی به خرید این دو خودرو ندارند.

خبر

رئیس اتحادیه مشاوران املاک کشور:

قیمت خرید وفروش تکان نخورده است

رئیس اتحادیه مشاوران املاک در پاسخ به این سوال که آیا قیمت مسکن تکان خورده است، گفت: بازاری‌ها مثالی دارند و می‌گویند بازار تکان خورده است اما ما ترک آن را ندیده‌ایم. مصطفی قلی‌خسروی در گفت‌وگو با فارس افزود: یک مقدار تغییری داشته و نمی‌خواهم به مردم دروغ بگویم اما درصد کمی افزایش پیدا کرده است. قلی‌خسروی ادامه داد: این تغییر هم به خاطر فصل اجاره مسکن و چهار تماس اضافه به بنگاه‌ها بوده است و باید بگویم که هیچ اتفاقی رخ نداده است. قلی‌خسروی گفت: در چهار ماهه اول امسال نسبت به چهار ماهه سال گذشته صدور جواز ساخت و ساز دو برابر افزایش یافته است. او افزود: علاوه بر این مسکن مهر نیز به مرحله نهایی خود نزدیک شده است و به زودی واحدهای ساخته‌شده تحویل متقاضیان می‌شود. رئیس اتحادیه مشاوران املاک در تشریح تازه‌ترین تحولات بازار مسکن و اجاره با بیان اینکه قیمت خرید و فروش تکان نخورده است، از افزایش صدور مجوز ساخت و سازها خبر داد.

قلی‌خسروی افزود: اگر کرج استان شود اعتبار آن بالا رفته و آبادانی آن افزایش می‌یابد و قطعاً یک مقداری از لحاظ قیمت مسکن و اجاره‌بها تغییراتی شاهد خواهیم بود. او ادامه داد: وقتی کرج استان شود مطمئناً تسهیلات بیشتری از سوی دولت برای آبادانی بیشتر دریافت خواهد کرد، البته اعلام همین موضوع از سوی رسانه‌ها باعث گران شدن قیمت‌ها در کرج خواهد شد. قلی‌خسروی با بیان اینکه هرچه آتش بیشتری روشن شود دامن خودمان را نیز خواهد گرفت، تاکید کرد: دولت با گران شدن برخی کالاها اقدام به وارد کردن کالای مشابه از خارج می‌کند تا تعادل قیمتی ایجاد شود اما وقتی مسکن گران شود آیا دولت می‌تواند آن را از خارج وارد کند. گفتنی است گزارش میدانی فارس نیز حاکی از این بود که قیمت خریدوفروش مسکن تغییری نداشته ولی اجاره بهای مسکن افزایش داشته است.

جدول ارز و طلا

ارز	قیمت(تومان)	نوسان
دلار امریکا	۱۰۴۸	۰
یورو	۱۳۶۳	۰
پوند انگلیس	۱۶۲۵	۰
دلار کانادا	۱۰۲۲	۰
ریال سعودی	۲۷۸	۰

طلا و سکه	قیمت(تومان)	نوسان
سکه طرح قدیم	۳۱۰۰۰۰	۰
سکه طرح جدید	۲۹۲۰۰۰	۰
نیم سکه بهار آزادی	۱۴۷۰۰۰	۰
ربع سکه بهار آزادی	۷۵۰۰۰	۰
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۲۹۵۰۰	۰